

I Tilfælde af Ikke-Levering eller Ikke-Modtagelse fra Modpartens Side maa Medlemmerne reklamere skriftlig til Kasseforeningen paa Ultimo-Dagen inden 8 Aften eller den følgende Børsdag inden 11 Formd. Det forsømmelige Medlem bliver da straks anmodet om ufortøvet at efterkomme sine Forpligtelser. Bliver denne Advarsel uden øjeblikkelig Virkning, saa opfyldes den endnu som uopfyldt henstaaende Forretning gennem Modforretning paa Børsen.

A skal f. Eks. *levere* 100 000 M. 3 pCt. Reichsanleihe til B, men lader være. Bureauet køber den paagældende Post i Markedet til 85 og leverer til den Køber, som har Krav paa Posten til Likvidations-Kurs, som er 83. Differencen mellem Børssalgsprisen paa Dagen efter Ultimo og Likvidations-Kursen med Tillæg af Mægler-Kurtage og andre Omkostninger maa A betale. Skulde han ikke være i Stand dertil, saa hæfter hans Kontrahenter. Paa samme Maade ved svigtende Modtagelse: A skal *modtage* 100 000 M. Reichsanleihe og gør det ikke. Bureauet modtager og betaler Leverandøren med Likvidations-Kurs 83, sælger derpaa Posten til f. Eks. 80. Differencen med Tillæg og Omkostninger maa indkræves hos A., eventuelt pro rata hos *alle* de Foreningsmedlemmer, som skulde *levere* ham Poster i det samme Papir.

Den 25. Juli 1914 blev som Følge af den optrækkende Krig Terminhandelen *suspendedet* indtil videre paa Berlinerbørsen. I lange Tider var ogsaa *Kassaforretningen* faktisk indstillet. Først den 2. Juni 1915 udsendte Medlemmerne af den saakaldte »Stempelvereinigung«, som bestaar af samtlige Berliner Storbanker og fremragende Bankierhuse, Meddelelse om, at de fra samme Dato var parate til — ikke at *udføre* Købe- og Salgsordrer, men at *afslutte* Køb og Salg i Værdipapirer med deres Kunder.

Fra 3. December 1917 tillod derefter Regeringen igen den officielle Børshandel paa Kassa-Markedet i Dividendepapirer, og siden 1. December 1919 finder der en officiel Notering af Kassa-Kurser Sted for et meget betydeligt Antal Værdipapirer.

Terminsbørsen er endnu ikke genaabnet, men det har flere Gange været under Overvejelse — man ventede endog bestemt, at den vilde være blevet genindført i dette Aars Højsommer, og Grunden til, at det ikke skete, turde sikkert være den, at Spekulationen paa Kassa-Markedet efterhaanden har udviklet sig til en saadan Højde, at alle Banker og Bankierfirmaer foreløbig har mere end nok at gøre med at besørge Kassa-Omsætningen.

Man har dog for saa vidt nærmet sig Terminhandelen, som man for henved 60 Papirer har genindført Noteringen af de saakaldte »variable Kurser« i Stedet for af Kassa-Markedets Enhedskurs. Den nævnte Stempelvereinigung har yderligere for ganske nylig paa vægtig Vis foreslaaet, at dette Antal forhøjes til 200. Betydningen heraf vil nærmere fremgaa af nedenstaaende Oplysninger angaaende *Noteringsmaaderne* paa *Berlinerbørsen*.

Ifølge den tyske Børslov af 8. Maj 1908, § 29, skal for alle saadanne Værdipapirer, paa hvilke der fastsættes en officiel Børspris, denne saavel for Kassa- som for Tidsforretninger fastsættes af Børsbestyrelsen, eller hvem denne dertil delegerer. Ved den officielle Noteringsakt maa foruden Børsbestyrelsen, resp. det jourhavende Medlem af denne, og Børssekretæren kun Statskommissæren og de paagældende Kursmæglere være tilstede.